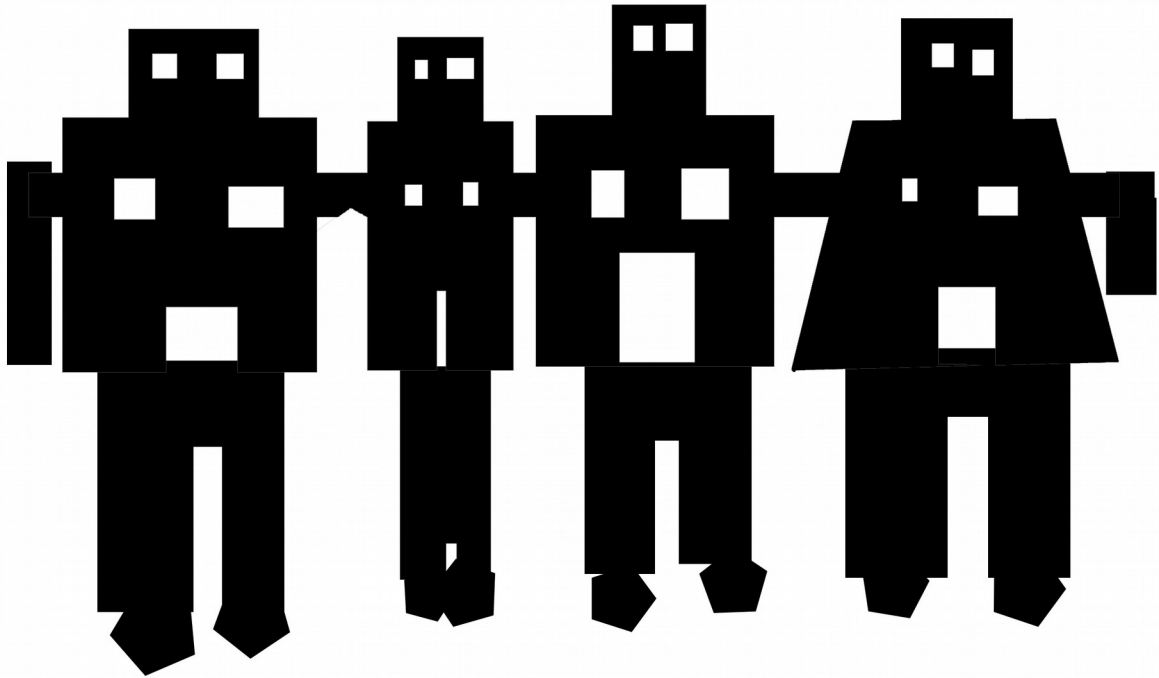

Στις 21 Γενάρη, η Εθνικιστική Νεολαία Θεσσαλονίκης καλεί σε πορεία "κατά των μεταναστών στα σχολεία μας, κατά της ακροαριστερής παρακρατικής τρομοκρατίας".

ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΜΑΣ

Δυστυχώς, πολύ συχνά στην καθημερινότητα μας ερχόμαστε αντιμέτωποι με τύπους που είναι πρόθυμοι να κανιβαλίσουν τους διπλανούς τους για να νιώσουν δυνατοί. Τους συναντάμε σε χώρους δουλειάς, στα λεωφορεία, στους δρόμους, στα σχολεία αλλά συχνά ακόμα και στον στενό κοινωνικό μας περίγυρο. Προσπαθώντας να ξεφύγουν από τα αδιέξοδα στα οποία έχουν περιέλθει, ξορκίζουν τα προβλήματα τους επιτιθέμενοι σε όσους θεωρούν αδύναμους ή διαφορετικούς. Όταν δε επενδύουν την πρακτική τους με ιδεολογικά σχήματα εθνικής καθαρότητας και θρησκευτικής μισαλλοδοξίας, αποκτούν όνομα: Φασίστες.

Σε μια περίοδο όπου ο κυρίαρχος λόγος γύρω από τους μετανάστες έχει μια φιλανθρωπική αντίληψη, θα ήταν εύκολο να χαρακτηρίσουμε κάτι τέτοια μορφώματα ως γραφικά. Είναι όμως κάτι πολύ παραπάνω. Αποτελούν την πολιτική συμπύκνωση μιας ρατσιστικής ρητορικής που ξεπηδάει διάσπαρτα μέσα από κοινωνικές σχέσεις. Το ότι οι χιλιάδες μετανάστες, που στοιβάζονται σε άθλιες συνθήκες στα κέντρα κράτησης, έχουν πιο σημαντικά ζητήματα επιβίωσης να λύσουν, από το να προσπαθούν να εξισλαμίσουν τους ντόπιους, μικρή σημασία έχει. Αυτό που συγκροτεί αυτή την αντιδραστική εθνικιστική κοινότητα είναι η ελπίδα για προσωπική διέξοδο από μια πραγματικότητα που το μόνο που επιφυλάσσει είναι υποτίμηση και χειρότερες συνθήκες διαβίωσης. Η ελπίδα ότι πατώντας στα κεφάλια των άλλων θα καταφέρουν να ανελιχθούν κοινωνικά και να αποκτήσουν κύρος, να βρεθούν αυτοί επιτέλους "από πάνω". Ο εθνικισμός παράγει τη εσωτερική συνοχή του ταυτόχρονα με το να κατασκευάζει εξωτερικούς εχθρούς. Για εμάς, η σύγκρουση συνεχίζει να μείνεται στο εσωτερικό αυτής της κοινωνίας. Η οργάνωση των ανθρώπινων σχέσεων με κύριο σκοπό την κυκλοφορία των εμπορευμάτων, η ένταση της εκμετάλλευσης στο βωμό του κέρδους και η επιβολή της κρατικής εποπτείας στα πάντα, είναι αυτά που γεννούν την ανισότητα, την εξαθλίωση, την υλική και συναισθηματική φτώχεια.

Η κίνηση των μεταναστών προς την Ελλάδα και άλλες ευρωπαϊκές χώρες, αποτελεί ένα ακόμα πεδίο κερδοφορίας για το ντόπιο και υπερεθνικό κεφάλαιο που βρίσκεται σε κρίση. Το ελληνικό κράτος, με την δημιουργία των hot spots αποσκοπεί στο να απομονώσει τους μετανάστες έξω από τα κέντρα των πόλεων για να μπορεί να οργανώσει καλύτερα το έδαφος για την παραγωγή αξίας. Ο στρατός αρχικά και οι ΜΚΟ στη συνέχεια αναλαμβάνουν δράση, τα ευρωπαϊκά κονδύλια αρχίζουν να συρρέουν, ανοίγουν θέσεις εργασίας και ξεκινά ένας αγώνας κατάρτισης βιογραφικών, με φόντο την διαχείριση των ζώων των Άλλων. Η τσάμπα εργασία (εθελοντισμός) νομιμοποιείται κοινωνικά, οι κοινωνικές δεξιότητες και ευαισθησίες μετατρέπονται σε προσόντα και ο πολιτικός ακτιβισμός σε προϋπηρεσία. Το κράτος επενδύει σε μια φιλανθρωπία που εθνικοποιείται όλο και περισσότερο και αποκτά χαρακτήρα εθνικής/ηθικής υπεροχής. Πίσω από τις διακηρύξεις για μια ανθρωπιστική διαχείριση, οι μετανάστες συνεχίζουν να κατασκευάζονται ως οι Άλλοι, αν όχι τόσο απειλητικοί, σίγουρα πιο ανήμποροι και θύματα από ποτέ, στους οποίους οι πολίτες θα προσφέρουν λίγη από τη μεγαλοψυχία τους. Σε αντίθεση με το πρόσφατο παρελθόν, οι νέοι διαχωρισμοί που ορθώνονται είναι "για το καλό τους..."

Παρόλο που η ανθρωπιστική ρητορική κατακλύζει το δημόσιο λόγο, οι "ρεαλιστές" ρατσιστές ("τι να κάνουμε, δεν χωράνε άλλοι...") και οι απροκάλυπτα φασίστες, που έχουμε συνηθίσει, δεν εξαφανίστηκαν έτσι ξαφνικά. Οργανώνονται και περιμένουν τις στιγμές που θα βρούνε χώρο να ξεράσουν τη μισανθρωπία τους. Ο ρόλος τους άλλωστε είναι συγκεκριμένος, αποτελούν το μακρύ χέρι του κράτους, στην πιο στρατιωτική πλευρά της διαχείρισης των μεταναστών. Είναι αυτοί που οργανώνουν τα πογκρόμ στα κέντρα των πόλεων, αυτοί που έρχονται να εκπληρώσουν τις ανάγκες του κεφαλαίου για φθηνή και πειθαρχημένη εργασία, όταν το κράτος έχει πλέον απομυζήσει όση φιλανθρωπία μπορούσε.

Απ' την πλευρά μας, θα ψάξουμε να βρούμε αυτά που μας ενώνουν με τους μετανάστες, μέσα σε μια κοινωνική συνθήκη που ορθώνονται όλο και περισσότεροι διαχωρισμοί. Φωτίζοντας τις κοινές μας ανάγκες, προσπαθούμε να οργανώσουμε μαζί την ανατίμηση της ζωής μας απέναντι στις κρατικές πολιτικές, να μπλοκάρουμε την μετακύλιση του κόστους στις πλάτες μας, να μοιραστούμε εμπειρίες αγώνα. Θα το πούμε ευθέως για να ναι σαφές: θέλουμε τους μετανάστες δίπλα μας, στα κέντρα των πόλεων, στα σχολεία, στις γειτονίες και τις πλατείες μας. Εκεί που κινούμαστε καθημερινά, εκεί που δεν αντέχουμε την αποξένωση, που αναπνέουμε αλλά ασφυκτιούμε κιόλας. Δεν είμαστε διατεθειμένοι να αφήσουμε ούτε σπιθαμή σε κάθε λογής ρατσιστές και θα πολεμήσουμε τις φασιστικές λογικές σε κάθε επιμέρους κοινωνικό πεδίο που αρθρώνονται, σε κάθε κοινωνική σχέση που τις αναπαράγει. Για αυτούς τους λόγους καλούμε σε

**Αντιφασιστική διαδήλωση το Σάββατο 21 Γενάρη στις
14.30 στο άγαλμα βενιζέλου (πλατεία αριστοτέλους**

ΝΑ ΕΠΙΤΕΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΦΑΜΠΡΙΚΑ ★ ΥΦΑΝΕΤ